

6.10.56 : נשלח :

ד"ר : המשרד ירושלים 03869 004

7.10.56 : נתקבל :

מאת : מפישראל בני יודק

שוחחתי עם פ"ב. השתתף קורנו בנטי"ס.

חלק הבעת הערכתנו הנרשמת לעזרה שהושיטה לנו צרפת

באר לנו. הציב בטיבוק וציין שהסתלך הזה נמשך זייסטרך. מלה בעולם  
המערבי שלא תפסו חשיבותו של היוזק ישראל תופסים דבר זה היוזם.  
כך התרשם בעיקר בזמן היותו מה ביוני ועוד יותר עכשיו.

בית המברתי חשיבותה המכרעת של הומעתנו בסופי"ס.

למ איכפת לנו מה יאמרו או לא יאמרו מצרים והערבים וכווננו לוטר  
דברנו סוחלטה ובלתי הלוייה כמה שיוחלם לנבי אחריהם. בנטי"ס מועבי"ס  
עליו לחפש סדרון הייוני ויהיא מה.

אמר שהיי"ס מהמש אותו ונטי"סו היא כדלהלן: ביום ד'

תוקצב ישיבה לשפיעת מלה שאינם חברי מועבי"ס. תוקצב לישראל שעה  
ולערבים שעה. הם יכולים להחליט אם להיות פיוצנים ע"י דובר אחד  
או שניים או שלושה. הוא ייפגש אתם ויסביר שזוה המסטימום וגם  
מו עליהם להצטמצם בתחום הנושא דהיינו תעלת סואץ. האפריקנים  
בוקשים עפדה היובית למערה זו וכן דוב מלה שיודר אתם. הבעייה  
הקשה היא אנגליה שאינה רוצה שתוסבן אחדות מאן-ערבית בענין זה.  
הורה כי לא הושגה אחדות בנין צרפת ואנגליה בענייננו ויוסיף  
להתאפק.

בית ניתחנו יחד מדיניות אח"כ באיזור. אכתוב בנספח.

דלת דיברנו על ציבור הנפס. אמר אאאצ שהגיטה הצרפתית  
היא רצינית מאוד. אילו אפשר היה לקשר את אח"כ לענין באמצעות  
ספסלתית או פרטית היה רואה בזה הישג. דבר זה היה סבביר את  
היסוסיו של נאטר מפני הקשה בנספח. טיפיתי לו בכללם את דברי  
סגנינו עם נורמים שונים מה.

במ דיבר בדאגה על הכסוכיניו עם סגנון או וחקריות

הגבול והביע מטאלה כלליה ספקל ככל האפשר על מלה שדוצים בכל לב  
ונפש לעזור לנו.

א ב נ

(הדובר יסירות לאר"ס)

ת"ס : שה"ח, סוכ"ל (2), טא"ב, טע"ר, לוריא, רפאל, סניאורסון, יובל